

3 Marts 1860

Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri.

§ 1.

Den, som streifer arbejdsløs omkring uden at kunne oplyse, at han er i Besiddelse af Midler til sit Underhold, eller at han idetmindste søger lovligt Erhverv, bliver som Løsgænger at ansee med Straf af Fængsel paa Vand og Brød. Hvor Tvangsarbeidshuse ere indrettede, kan istedetfor Fængsel paa Vand og Brød Arbeide i disse idømmes, saaledes at 6 Dages Tvangsarbeide ansees lige med 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød.

§ 2.

Enhver, der ikke vides at have Formue, fast Næringsvei eller anden Stilling, der afgiver Betyggelse for, at han finder sit Underhold uden Skade for det Almindelige, kan Politivrigheden affordre Rede og Rigtighed for, hvorledes han ernærer sig. Findes den Paagjældendes Forklaring enten i sig selv eller efter anstillet Undersøgelse ufyldestgørende, har Politivrigheden at give ham Tilhold om at søge lovligt Erhverv og. forsaavidt han ikke selv kan forskaffe sig Arbeide, at meddele ham Anviisning paa saadant, i hvilken Henseende Fattigbestyrelsen bør være Politiet behjælpelig. Politivrigheden kan derhos foreskrive den Paagjældende Iagttagelsen af saadanne Regler, hvorved den sættes istand til at paasee, at han virkelig søger det af ham opgivne eller ham anviiste Erhverv, og navnlig paalægge ham til visse Tider at møde og derom give fornøden Oplysning. De ommeldte Tilhold skulle tilføres Politiprotokollen med udtrykkelig Tilkjendegivelse om det med sammes Overtrædelse forbundne Strafansvar. Den, der modvillig tilsidesætter de ham i Medfør af det Ovenanførte givne Tilhold, bliver at ansee som Løsgænger.

§ 3.

Den, som selv gjør sig skyldig i Betleri, eller som udsender sine Børn eller Andre, der høre til hans Husstand og ere hans Myndighed undergivne, for at betle, eller som, vidende om at disse betle, ikke afholder dem derfra, straffes med simpelt Fængsel indtil 8 Uger eller med Fængsel paa Vand og Brød indtil 15 Dage, istedetfor hvilken sidste Straf paa de Steder, hvor Tvangsarbeidshuse ere indrettede, Arbeide i disse kan idømmes efter det i § 1 bestemte Forhold.

§ 4.

Justitsministeriet bestemmer, hvilke Fattig- og Arbeidshuse der, med Hensyn til Straffen for Løsgænger og Betleri, skulle ansees som Tvangsarbeidshuse, samt af hvilke Jurisdiktioner de kunne afbenyttes; naar saadanne Bestemmelser ere tagne, bringes de ved offentlig Bekjendtgjørelse til almindelig Kundskab.

§ 5.

Naar Nogen paa engang findes skyldig i Løsgængereri og Betleri, bliver kun den for den førstnævnte Forseelse fastsatte Straf at anvende, hvorhos det begaaede Betleri bliver at tage i Betragtning ved Straffegradens Bestemmelse.

§ 6.

Børn. under kriminel Lavalder straffes ikke for de i denne Lov omhandlede Forseelser.
